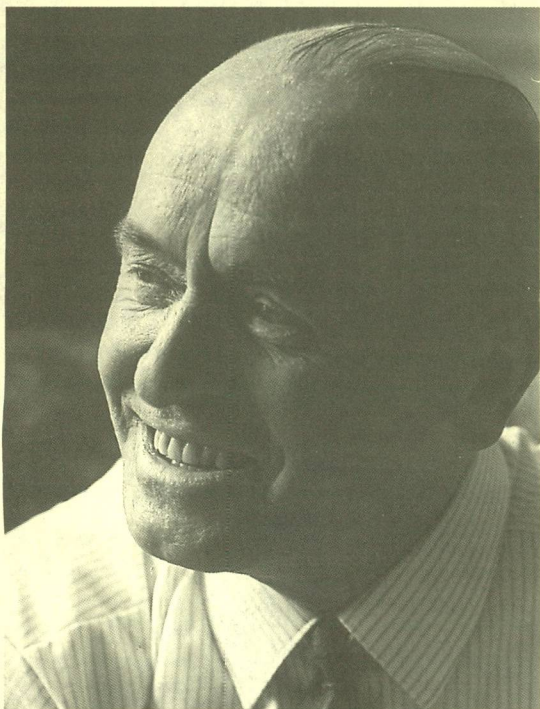

RYCKEBOER, Louis (Antwerpen 25 november 1900 – Mechelen 15 maart 1975).

Had Franse voorouders. Ryckeboer volgde humaniora in het Sint-Jan Berchmanscollege te Antwerpen en promoveerde in 1924 tot doctor in de rechten aan de Katholieke Universiteit Leuven. Tot 1929 was hij advocaat bij de balie in Antwerpen, daarna ambtenaar bij het ministerie van arbeid. In 1932 werd hij stadssecretaris van Mechelen, wat hij bleef tot het eind van de Tweede Wereldoorlog, toen hij werd ontslagen, ondanks verdiensten die hem in 1959 de medaille van Burgerlijk Weerstander zouden bezorgen. Tot 1960 was hij adviseur bij verscheidene ministeriële kabinetten en secretaris van de ministers **August de Boodt** en **Albert Coppé**. Van 1960 af was hij adviseur Algemeen Bestuur en docent aan de faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen, die hem in 1970 het emeritaat verleenden. In 1963 werd hij in eer hersteld.

Ryckeboer was van 1928 tot 1932 secretaris van het *Rechtskundig Tijdschrift* en stichtend lid van de

Louis Ryckeboer was advocaat, ambtenaar en docent. Hij was lid van het VVA, het IJzerbedevaartcomité en de Vereniging voor Beschaafde Omgangstaal. Hij schreef onder meer in *De Standaard*, *Nieuw Vlaanderen* en *Rommelpot*. (AMVC)

Vereniging voor Beschaafde Omgangstaal. Hij was lid van de Centrale Raad van het Verbond der Vlaamse Academici, lid van het Vlaamsch Rechtsgenootschap en van het IJzerbedevaartcomité. In 1931 huwde hij Anna van Venckenray uit Maaseik, wat aanleiding gaf tot een opzienbarend incident: omdat de bruid de dochter was van een Vlaams-nationalistischgezinde uitgever van een gewestelijk blad, verplichtte de minister van landsverdediging de bruidegom ontslag te nemen als reserveofficier. Van 1930 tot 1970 was Ryckeboer medewerker aan het dagblad *De Standaard*, waarvoor hij onder het pseudoniem van Lods "In den Uil" schreef, een regelmatig verschijnende kolom (cur-siefje) met humoristisch commentaar op de dagelijkse gebeurtenissen. Hij schreef ook als Seger Beek in het weekblad *Nieuw Vlaanderen* (1934 en volgende jaren) en in *Rommelpot* (1945-1949) onder de schuilnaam van Romulus Pot. Na de Tweede Wereldoorlog, tot 1947, in de periode dat *De Standaard* niet verscheen, schreef hij in het dagblad *Het Volk* "In den Ouden Uil". Hij publiceerde verscheidene bloemlezingen uit zijn journalistiek werk: *Leeuwenmuilen en Pantoffelbloemen*, met als ondertitel "Vlaanderen door de laatste jaren heen", heeft als motief een Vlaamse aanklacht, zonder de zelfkritiek te vergeten. In zijn werk *Wetstraat* geeft hij humoristische beschrijvingen in verband met de Brusselse straat waar het parlement en menig ministerie zijn gevestigd.

WERKEN: Rijkaard Lod. Bauer, *Zakspiegel historiael. Vlaanderen door de laatste jaren heen*, 1933; – id., *Boerenjongens*, 1942; – *Leeuwenmuilen en Pantoffelbloemen*, 1942; – *Bevattelijk en Belgisch treinboek*, 1946; – *Wetstraat*, 1966.

LITERATUUR: E. Claes, 'De duizendste Uil', in *De Standaard* (13 oktober 1938); – F. Timmermans, 'Groet aan de Uil', in *De Standaard* (13 oktober 1938); – N.M. Wildiers, E. Claes, W. Melis en G. Durnez, 'Een vlucht van 5.000 uilen', in *De Standaard* (30 december 1964); – 'Lods', in 't *Pallieterke* (27 maart 1975); – G. Durnez, *De Standaard. Het levensverhaal van een Vlaamse krant*, I, 1985.

GASTON DURNEZ*